

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 58

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 martie 1993

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
9. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor, încheiat la București la 22 februarie 1991	1—2	Nigeria privind evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital, încheiat la Abuja la 21 iulie 1992	4
Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor	2—4	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria privind evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital	5—14
30. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor, încheiat la București la 22 februarie 1991	4	31. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria privind evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital, încheiat la Abuja la 21 iulie 1992	15
★			
10. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		97. — Hotărâre privind înființarea Comitetului Național Român pentru Deceniul Mondial al Dezvoltării Culturale	15—16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor, încheiat la București la 22 februarie 1991

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor, încheiat la București la 22 februarie 1991.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.
 Nr. 9.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor

Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (numite în continuare *părți*),

recunoscând interesul reciproc al popoarelor român și britanic de a cunoaște mai bine valorile umane și cultura celuilalt,

decide să aplice prevederile Actului final al Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa din 1 august 1975 și ale Cartei de la Paris a C.S.C.E. pentru o nouă Europă, adoptată la 21 noiembrie 1990, în conformitate cu Acordul dintre părți privind colaborarea în domeniile educației, științei și culturii din 15 iunie 1978 (numit în continuare *acordul cultural*),

au căzut de acord, după cum urmează :

ARTICOLUL 1

(1) Fiecare parte poate stabili pe teritoriul celeilalte părți centre culturale și de informații (numite în continuare *centre culturale*).

(2) Centrele culturale sunt stabilite în capitala țării fiecărei părți și, cu acordul părții primitoare, în alte localități din teritoriul acelei țări.

ARTICOLUL 2

(1) Centrele culturale vor acorda sprijin în aplicarea acordului cultural și a altor programe relevante de colaborare.

(2) Activitățile centrelor culturale vor avea ca obiectiv întărirea relațiilor dintre cele două țări prin schimburi și răspândirea directă în public a informațiilor și cunoștințelor, în mod deosebit în domeniile culturii și artei, educației, științei și tehnologiei, presei și comunicației prin mijloace audiovizuale.

ARTICOLUL 3

(1) Activitatea Centrului cultural român din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord va fi condusă de o instituție ce va fi stabilită ulterior de partea română și notificată pe cale diplomatică părții britanice. Activitatea Centrului cultural britanic din România va fi condusă de către Consiliul Britanic ca agent desemnat al guvernului Majestății Sale pentru activități culturale în România.

(2) Centrele culturale române se vor numi *Centrul Cultural Român*, iar centrele culturale britanice se vor

numi *Consiliul Britanic*. Aceste titluri pot fi utilizate pe frontispiciile clădirilor lor, în corespondență, precum și în materialele informative și publicitare ale centrelor.

(3) Fiecare parte va asigura funcționarea normală a centrelor culturale ale celeilalte părți și va depune toate eforturile pentru a asigura securitatea personalului și a încăperilor centrelor.

ARTICOLUL 4

(1) Părțile vor garanta accesul liber și nestânjenit al publicului în spațiile centrelor culturale și la activitățile lor, atunci când acestea se desfășoară în altă parte. Ele vor asigura posibilitatea ca centrele culturale să facă publicitate activității lor pe toate căile disponibile.

(2) Centrele culturale pot stabili și menține contacte directe cu organele și instituțiile centrale și locale, cu asociații, cetățeni și grupuri de cetățeni.

ARTICOLUL 5

(1) Activitățile centrelor culturale, desfășurate în spațiile proprii și în altă parte, pot include :

a) organizarea de vizite și manifestări în domeniile culturii, educației și învățământului, științei și tehnologiei ;

b) organizarea de conferințe, seminarii, simpozioane, colocvii și alte reuniuni ;

c) organizarea de spectacole artistice, concerte și expoziții ;

d) prezentarea de filme și materiale audiovizuale ;

e) primirea de universitari și a altor persoane din domeniul activității culturale și al artelor, inclusiv a unor persoane care nu sunt cetățeni ai uneia dintre părți, pentru a participa la acțiunile organizate de centrele culturale ;

f) răspândirea informațiilor privind activitățile culturale, educative, științifice și tehnologice din cealaltă țară ;

g) punerea la dispoziție de biblioteci, săli de lectură și resurse audiovizuale ; acordarea de facilități pentru împrumutul de cărți, ziare, reviste, materiale audiovizuale sau altele, de natură culturală, educativă, științifică sau tehnologică ;

h) publicarea și distribuirea de buletine informative, cataloage și alte materiale cu caracter cultural, educativ, științific sau tehnologic ;

i) organizarea de cursuri de predare a limbii, examene și seminarii, acordarea unor servicii de expertiză profesională, materiale, către instituțiile și persoanele implicate în predarea limbii ; colaborarea în producerea de material didactic și organizarea altor cursuri și seminarii ;

j) organizarea de întâlniri și alte activități pentru copii și tineret.

(2) Centrele culturale pot, de asemenea, desfășura sau participa la alte forme de activitate care sunt în conformitate cu scopurile prezentului acord.

(3) Oferirea de servicii de cafeterie în cadrul centrelor culturale va intra sub incidența reglementărilor în vigoare în țara primitoare și nu va fi scutită de impozite și taxe vamale care se aplică în mod normal.

ARTICOLUL 6

Centrele culturale își vor desfășura activitățile în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în țara gazdă.

ARTICOLUL 7

Centrele culturale pot organiza activități și în afara spațiilor proprii, în colaborare cu autoritățile corespunzătoare din țara gazdă.

ARTICOLUL 8

(1) Centrele culturale pot :

a) percepe taxe de la publicul participant la spectacole și expoziții ;

b) percepe taxe pentru participarea la cursurile de limbă sau alte activități ;

c) percepe o taxă adecvată pentru serviciile de bibliotecă descrise la art. 5 (1) lit. g) de mai sus.

(2) Chestiunile practice legate de aceste activități vor fi reglementate între organizațiile competente din cele două țări.

ARTICOLUL 9

Fiecare parte o va sprijini pe cealaltă în găsirea spațiilor sau sediilor corespunzătoare pentru centrele culturale.

ARTICOLUL 10

(1) Impozitele asupra venitului centrelor culturale și al personalului trimis din țară pentru a lucra în cadrul lor vor fi reglementate prin legile fiscale ale statului

gazdă, în conformitate cu prevederile convenției dintre cele două părți pentru evitarea dublei impunerii, cu privire la impozitele pe venit și câștiguri în capital, semnată la București la 18 septembrie 1975 și amendată prin schimbul de note de la București din 3 februarie 1976.

(2) Chestiunile practice referitoare la legile și reglementările privind impozitele din fiecare țară vor fi rezolvate de către organizațiile competente din cele două țări.

ARTICOLUL 11

Fiecare parte, în conformitate cu legile și reglementările vamale în vigoare pe teritoriul său, va acorda celeilalte părți toate facilitățile pentru importul materialului necesar pentru crearea și echiparea centrelor culturale și desfășurarea activităților lor potrivit prevederilor prezentului acord.

ARTICOLUL 12

(1) Fiecare parte va desemna personalul propriilor sale centre. În cazul personalului provenind din țara gazdă sau având reședința permanentă în aceasta, numirile vor fi făcute potrivit legilor și reglementărilor în vigoare în țara gazdă.

(2) Directorii centrelor culturale vor fi membri ai misiunii diplomatice a țării trimitătoare iar colaboratorii lor vor avea același statut ca personalul tehnico-administrativ al ambasadei, în conformitate cu art. 37 alin. (2) al Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice.

(3) Fiecare parte o va informa pe cealaltă asupra componenței personalului centrelor sale culturale care nu are reședința permanentă în țara gazdă și ori de câte ori membri ai personalului preiau sau predau funcții la aceste centre.

ARTICOLUL 13

Membrii personalului centrelor de cultură și membrii familiilor și gospodăriilor lor, care nu sunt cetățeni ai statului primitor și nici nu au reședința permanentă în acesta, nu vor fi supuși legislației muncii a țării gazdă și nu vor beneficia de reglementările ei privind protecția socială din țara gazdă.

ARTICOLUL 14

Fiecare parte întreprinde măsurile necesare pentru a lua de urgență în considerație cererile de viză pentru personalul centrelor celeilalte părți și pentru membrii familiilor lor cu care acesta locuiește împreună.

ARTICOLUL 15

Chestiunile privind aplicarea și interpretarea prezentului acord vor fi rezolvate, acolo unde este necesar, pe căi diplomatice, cu excepția cazurilor în care, prin acord, se prevede altfel.

ARTICOLUL 16

(1) Fiecare parte va notifica celeilalte părți, pe căi diplomatice, încheierea procedurilor legale interne

privind intrarea în vigoare a prezentului acord; acordul va intra în vigoare la data ultimei notificări.

(2) Acest acord va rămâne în vigoare o perioadă de cinci ani și în continuare, până la expirarea a 6 luni de la data la care vreuna din părți va fi comunicat celeilalte, în scris, despre dorința sa de a-l denunța.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător în acest scop de către respectivele lor guverne, au semnat prezentul acord.

Încheiat în două exemplare, la București, în ziua de 22 februarie 1991, în limbile română și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate.

Pentru Guvernul României,
Adrian Dohotaru

Pentru Guvernul Regatului Unit al
Mării Britanii și Irlandei de Nord,
Michael Atkinson

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Mării Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor, încheiat la-București la 22 februarie 1991

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Mării Britanii și Irlandei de Nord privind înființarea de centre de cultură și funcționarea lor, încheiat la București la 22 februarie 1991, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 4 martie 1993.
Nr. 30.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CĂMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital, încheiat la Abuja la 21 iulie 1992

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital, încheiat la Abuja la 21 iulie 1992.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 decembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CĂMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.
Nr. 10.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria
privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital

Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice dintre cele două țări, au decis să încheie un acord pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital.

În acest scop, au convenit după cum urmează :

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Impozitele care fac obiectul prezentului acord sunt :

a) În România :

- (i) impozitul pe veniturile obținute de persoanele fizice și juridice ;
- (ii) impozitul pe profitul reprezentanțelor străine și al societăților cu participare de capital străin, constituite potrivit legislației române ;
- (iii) impozitul pe venitul obținut din activitățile agricole ;
(denumite în continuare *impozitul român*).

b) În Nigeria :

- (i) impozitul pe venitul personal ;
- (ii) impozitul pe venitul societăților ;
- (iii) impozitul pe beneficiile din petrol ;
- (iv) impozitul pe câștigurile din capital ;
(denumite în continuare *impozit nigerian*).

2. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite de natură identică sau analoagă care sunt stabilite de fiecare stat contractant după data semnării acestui acord, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în respectivele lor legislații fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită :

a) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România exercită drepturi suverane în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional și cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acesteia ;

b) termenul *Nigeria* înseamnă Republica Federală Nigeria și cuprinde orice zonă dincolo de apele teritoriale ale Republicii Federale Nigeria care, în conformitate cu dreptul internațional, poate fi sau ar putea fi desemnată, potrivit legislației Republicii Federale

Nigeria referitoare la platoul continental, ca o zonă în care Republica Federală Nigeria își poate exercita dreptul asupra fundului mării și subsolului mării, precum și asupra resurselor naturale ale acesteia ;

c) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Nigeria, în funcție de context ;

d) termenul *național* înseamnă :

- (i) în relația cu România, orice persoană fizică având cetățenia română și orice altă persoană juridică, societate de persoane, asociație sau altă entitate constituită în conformitate cu legislația în vigoare din România ;
- (ii) în relația cu Nigeria, orice cetățean al Nigeriei și orice persoană juridică, societate de persoane, asociație sau altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare din Nigeria ;

e) termenul *persoană* cuprinde o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane ;

f) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică, în scopul impozitării în conformitate cu legislațiile fiscale ale fiecărui stat contractant ;

g) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celui alt stat contractant* înseamnă, respectiv, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant ;

h) expresia *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant ;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă, în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat, și, în cazul Nigeriei, ministrul finanțelor și al dezvoltării economice sau reprezentantul său autorizat ;

— termenul *unitate administrativ-teritorială* se referă la România ;

— termenul *subdiviziune politică și autoritate locală* se referă la Nigeria.

2. În ce privește aplicarea acordului de către un stat contractant, orice termen, care nu este definit în acord, va avea sensul ce i se atribuie de către legislația fiscală a aceluia stat, referitoare la impozitele care fac obiectul acordului, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4

Rezidența fiscală

1. În sensul prezentului acord, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană, care, conform legislației aceluia stat, este subiect de impunere

în acel stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, sediului conducerii, locului înregistrării sau oricărui criteriu de natură similară.

2. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul ei juridic se determină în conformitate cu următoarele reguli :

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de câte o locuință permanentă în ambele state va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale) ;

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă persoana nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici un stat, atunci este considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit ;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, este considerată rezidentă a statului a cărui național este ;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, în acest caz va fi considerată rezidentă a statului în care este înregistrată.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* cuprinde, în special :

- a) un sediu de conducere ;
- b) o sucursală ;
- c) un birou ;
- d) o uzină ;
- e) un atelier ;
- f) o mină, un puț de petrol sau gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale ;
- g) un șantier de construcții, un proiect de montaj sau de instalare sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când un asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 3 luni ;

h) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai când activitățile de această natură (pentru același proiect sau un proiect conex) durează în acea țară pentru o perioadă care însumează mai mult de 3 luni în orice perioadă de 12 luni.

3. Prin derogare de la prevederile precedente ale acestui articol, expresia *sediu permanent* nu va include :

- a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii ;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării ;

c) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri, ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere ;

d) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul de a desfășura, pentru întreprindere, orice altă activitate cu caracter pregătitor sau auxiliar ;

e) menținerea unui stoc de mărfuri sau produse, aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere ;

f) vânzarea de produse sau mărfuri, aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare după închiderea târgului sau expoziției menționate, cu condiția ca asemenea târg sau expoziție să fie aprobată de guvernele celor două state contractante.

4. Expresia *sediu permanent* va include un loc fix de afaceri folosit ca mijloc pentru efectuarea de vânzări, prin derogare de la faptul că asemenea loc fix de afaceri este astfel menținut pentru oricare dintre activitățile menționate în paragraful 3 al acestui articol.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai datorită faptului că își exercită activitatea în acel celălalt stat prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

6. O persoană, incluzând o filială, o societate parteneră sau oricare altă societate, sau orice personal din aceasta sau oricare altă persoană (alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 5 al acestui articol) care acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant va fi considerată sediu permanent al întreprinderii în primul stat contractant, dacă :

a) are și exercită în mod obișnuit în acest stat autoritatea de a încheia contracte sau desfășoară activități în numele întreprinderii, cu condiția ca activitățile sale să nu se limiteze la acelea menționate în paragraful 3 ; sau

b) primește în mod obișnuit dispoziții în primul stat contractant pentru vânzarea produselor sau mărfurilor exclusiv sau aproape exclusiv în numele întreprinderii înseși și al altei întreprinderi care este controlată de aceasta sau are interese în a o controla.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuiilalt stat contractant, sau care exercită activitatea sa în acest celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobile

1: Venitul provenind din bunuri imobile, inclusiv venitul din agricultură și exploatarea forestieră, poate fi impus în statul contractant în care aceste bunuri sunt situate.

2. Expresia *bunuri imobile* are sensul care este atribuit de legislația statului contractant în care bunurile în cauză sunt situate. Expresia va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobile, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea

forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatarei zăcămintelor minerale, surselor și a altor resurse naturale. Navele și aeronavele nu sunt considerate bunuri imobile.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunuri imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunuri imobile utilizate la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat contractant în afară de cazul când întreprinderea exercită activitatea în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant dar numai acea parte din ele, care sunt atribuibile :

- a) aceluia sediu permanent ;
- b) vânzărilor în acel celălalt stat de produse sau mărfuri de același fel ca acelea vândute prin sediul permanent ; sau
- c) altor activități de afaceri desfășurate în acel celălalt stat de același fel ca acelea efectuate prin sediul permanent.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 3 al acestui articol, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant, atunci se atribuie, în fiecare stat, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau analoge în condițiile identice sau analoge tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte. Totuși, nu vor fi admise la scădere sumele, dacă există, plătite (altfel decât restituirea cheltuielilor curente) de sediul permanent către sediul central al întreprinderii sau alte sedii sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare în schimbul folosirii patentelor sau altor drepturi, sau sub formă de comision pentru servicii de specialitate prestate sau pentru

îndrumare, sau sub formă de dobânzi pentru împrumuturile bănești ale sediului permanent. De asemenea, nu vor fi luate în calcul la determinarea profiturilor unui sediu permanent, sumele puse în sarcină (altfel decât restituirea cheltuielilor curente) de sediul permanent, sediului central al întreprinderii sau altor sedii, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare în schimbul folosirii patentelor sau altor drepturi sau sub formă de comision pentru servicii de specialitate prestate sau pentru îndrumare, sau sub formă de dobânzi pentru împrumuturi bănești ale sediului central al întreprinderii sau altor sedii ale acestuia.

4. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere. În situația în care acest sediu permanent vinde produse și mărfuri astfel cumpărate, indiferent unde are loc vânzarea, profiturile din vânzare pot fi atribuite aceluia sediu permanent.

5. Când profiturile includ elemente tratate separat în alte articole ale prezentului acord, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi maritime și aeriene

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant realizate din exploatarea navelor în trafic internațional vor fi impuse numai în acel stat.

2. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant realizate din operarea aeronavelor în trafic internațional pot fi impuse în celălalt stat contractant dacă asemenea operare este efectuată numai de o întreprindere a aceluia stat, însă impozitul nu poate depăși 1% din câștigurile întreprinderii realizate din acel celălalt stat. În sensul prezentului paragraf, termenul *câștiguri* înseamnă venitul realizat în acel celălalt stat din vânzarea de bilete și alte venituri din transportul aerian de pasageri, inventar viu, mărfuri sau corespondență, din care se deduc restituirile ce reprezintă contravaloarea serviciilor neefectuate și plățile de salarii pentru personalul de la sol.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2 al acestui articol, profiturile unei întreprinderi a unui

stat contractant din operarea aeronavelor în trafic internațional vor fi scutite de impozit în celălalt stat contractant dacă autoritățile competente ale statelor contractante, pe bază de reciprocitate, vor conveni asupra unei asemenea scutiri prin înțelegere mutuală.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol se vor aplica, de asemenea, și asupra profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau printr-un organism internațional de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când :

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant ; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un stat contractant include în profitul unei întreprinderi aparținând acelu stat — și impuse în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări, se va ține seama de

celelalte prevederi ale prezentului acord și autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc, dacă este necesar.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele obținute de la o societate care este rezidentă a unui stat contractant de către un rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acestui stat, dar, când primitorul dividendelor este subiect de impunere în celălalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 12,5 la sută din suma brută a dividendelor.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unuia dintre statele contractante, are în celălalt stat contractant un sediu permanent sau desfășoară în acel celălalt stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea pachetului de acțiuni în virtutea căruia sunt plătite dividendele este efectiv legată de activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

4. Când o societate, care este rezidentă a unui stat contractant, realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate și obținute efectiv de persoane care nu sunt rezidente în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății la un impozit asupra profiturilor nedistribuite chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite sunt, în total sau în parte, profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

5. Prevederile acestui articol nu se vor aplica dacă autoritățile competente apreciază că dreptul care dă naștere la dividende a fost creat sau stabilit, în principal, în scopul de a beneficia de avantajele acestui articol și nu pentru rațiuni comerciale de bună-credință.

6. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenite din acțiuni sau orice alt

element de venit (altele decât dobânzi care se impun conform prevederilor art. 11 al prezentului acord) care, în conformitate cu legislația statului contractant unde societatea plătitoare de dividende este rezidentă, este tratat ca dividend sau distribuire efectuată de societate. În sensul prezentului paragraf, profiturile distribuite de societățile mixte vor fi considerate ca dividende.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este subiect de impunere în celălalt stat, impozitul astfel perceput nu va depăși 12,5 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2 ale acestui articol, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celuilalt stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia sau orice agenție sau unitate bancară sau instituție a acelui guvern, a unității administrativ-teritoriale sau autorității locale sau dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celuilalt stat contractant, cu condiția ca împrumutul sau creanța care dă naștere la asemenea dobânzi să nu fie pe bază comercială.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant, unde societatea plătitoare de dobânzi este rezidentă, un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo, iar creanța în virtutea căreia sunt plătite dobânzile este efectiv legată de activitățile desfășurate printr-un asemenea sediu permanent sau bază fixă.

În această situație, se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când debitorul este statul însuși, o subdiviziune politică sau o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat. Când, totuși, persoana care plătește dobânzile, fie că este rezident al unui stat contractant sau nu, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța asupra căreia se plătesc dobânzile și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci asemenea dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor depășește, indiferent de cauză, suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

7. Prevederile acestui articol nu se vor aplica dacă autoritățile competente apreciază că dreptul care dă naștere la dobânzi a fost creat sau stabilit, în principal, în scopul de a beneficia de avantajele acestui articol și nu pentru rațiuni comerciale de bună-credință.

8. Termenul *dobânzi*, așa cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la beneficii și în special veniturile din efecte publice, din titluri sau obligații, inclusiv premii și prime aferente acestor efecte, titluri sau obligații. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul prezentului articol.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele obținute de la un rezident al unui stat contractant de către un rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, asemenea redevențe pot fi impuse și în statul contractant din care provin în conformitate cu legislația aceluși stat; însă, în cazul în care beneficiarul efectiv al redevențelor este supus impozitului în celălalt stat, impozitul astfel stabilit nu va depăși 12,5 la sută din suma brută a redevențelor.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al unui stat contractant și are în celălalt stat contractant, unde societatea plătitoare de redevențe este rezidentă, un sediu permanent sau o bază fixă situate acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate cu activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau o bază fixă. În asemenea situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

4. Redevențele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat însuși, o subdiviziune politică sau o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când persoana plătitoare a redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care s-a stabilit obligația de plată a redevențelor și astfel de redevențe sunt produse de sediul permanent sau baza fixă, asemenea redevențe sunt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

5. Când, datorită relațiilor speciale dintre plătitor și beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

6. Prevederile acestui articol nu se vor aplica dacă autoritățile competente apreciază că dreptul care dă naștere la redevențe a fost creat sau stabilit în principal în scopul de a beneficia de avantajele acestui articol și nu pentru rațiuni comerciale de bună-credință.

7. În acest articol termenul *redevențe* indică sumele de orice natură plătite pentru folosirea sau concesionarea dreptului de folosire a unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice, filmelor și benzilor magnetice destinate radiodifuziunii și televiziunii, a unui brevet de invenție, a unei mărci de fabrică, desen, model, plan, a unor formule sau procedee secrete ca și pentru concesionarea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

ARTICOLUL 13

Câștiguri din capital

1. Câștigurile provenind din vânzarea sau înstrăinarea bunurilor mobile sau imobile, inclusiv acțiunile unei societăți, pot fi impuse în fiecare stat contractant potrivit legislației acestor state.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor și aeronavelor în trafic internațional vor fi impuse numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 14

Profesiuni independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii libere sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când acesta are o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activității sale. Dacă acesta are o asemenea bază fixă, veniturile pot fi impuse și în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care sunt atribuibile acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesiuni dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 17 și 18, retribuițiile și alte remunerații similare pe care un rezident

al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, remunerația primită din această activitate este impozabilă în acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remunerația pe care un rezident al unui stat contractant o primește pentru activitatea sa salariată exercitată în celălalt stat contractant va fi impozabilă numai în primul stat contractant menționat dacă :

a) beneficiarul rămâne în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni ; și

b) remunerația este plătită de către o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat ; și

c) remunerația nu este suportată de către un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerația pentru exercitarea unei activități salariate la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional este impozabilă în statul contractant a cărei rezidentă este persoana care realizează venitul.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație sau de conducere

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau supraveghere a unei societăți rezidente în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de rezidenții unui stat contractant ca profesioniști de spectacole, cum sunt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune și interpreții muzicali, precum și de sportivi, din activitatea lor profesională desfășurată în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când venitul în legătură cu activitățile personale ale unui astfel de profesionist de spectacole sau spor-

tiv nu revine acestuia ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 14 și 15, acel venit poate fi impus în statul contractant în care sunt exercitate activitățile profesionistului de spectacole sau ale sportivului.

3. Venitul realizat din asemenea activități desfășurate în cadrul unui program special pentru schimburi culturale, încheiat între statele contractante, este reciproc scutit de impozitare, cu condiția ca aceste activități să fie finanțate de guvernul unui stat contractant, iar activitățile să nu fie exercitate în scopul de a obține beneficii.

ARTICOLUL 18

Funcții publice

1. a) Remunerația, alta decât o pensie plătită de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală unei persoane fizice în legătură cu servicii prestate guvernului acelu stat sau unei unități administrativ-teritoriale, subdiviziunii politice sau autorității locale se va impune numai în acel stat.

b) Cu toate acestea, o astfel de remunerație va fi impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă serviciile în legătură cu care este plătită remunerația sunt prestate în celălalt stat contractant, iar primitorul este un rezident și un național al acelu celălalt stat, cu condiția ca să nu fi devenit rezident al celuilalt stat numai pentru scopul prestării serviciilor.

2. Prevederile art. 15, 16 și 17 se vor aplica remunerației aferente unei munci salariate în legătură cu orice activitate de afaceri exercitate de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică ori de o autoritate locală a acestuia în scopul obținerii de beneficii.

ARTICOLUL 19

Pensii și anuități

1. Pensiiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru muncă salariată desfășurată în trecut și orice anuitate plătită unui atare rezident vor fi impozabile în statul din care provin aceste venituri.

2. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă stabilită, plătită în mod periodic la termenele stabilite în timpul vieții sau în cursul unei perioade de timp specificată sau care poate fi determinată, cu obligația de a face în schimb plăți pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Studenți și practicanți

1. Un student sau un practicant în domeniu comercial sau industrial, care este sau a fost imediat înainte de sosirea într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat în scopul educării sau pregătirii sale, va fi scutit de impozit în primul stat contractant pentru :

a) plățile făcute acestuia de o persoană rezidentă în afara primului stat contractant menționat în scopul menținerii, educării sau pregătirii sale ; și

b) remunerația primită ca angajat în acel prim stat contractant menționat, cu condiția ca angajarea să nu dureze în totalitate mai mult de 183 de zile într-un an de impunere.

2. O persoană fizică care este sau a fost imediat înainte de a sosi într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este temporar prezent în primul stat menționat, în primul rând în scopul de a studia, a face cercetări sau a se pregăti și care primește o bursă, o alocație sau un premiu de la o organizație cu caracter științific, educațional, religios sau caritabil (sau în cadrul unui program de asistență tehnică inițiat de guvernul unui stat contractant) va fi scutită de impozit în primul stat menționat pentru o perioadă care nu va depăși perioada acordată bursei.

ARTICOLUL 21

Profesori

1. Un profesor sau un educator care este prezent într-un stat contractant, în scopul de a preda sau ca angajat în cercetare la o universitate sau orice altă instituție de învățământ recunoscută în acel stat, și care este sau a fost înainte de sosire rezident al celuilalt stat contractant va fi scutit de impozit în primul stat contractant menționat în legătură cu orice remunerație primită pentru predare sau cercetare pe o perioadă ce nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel stat în scopul menționat. În perioada respectivă de 2 ani, celălalt stat contractant îl va scuti, de asemenea, de impozit pentru remunerația primită din primul stat menționat în legătură cu predarea sau cercetarea.

2. Prezentul articol nu se va aplica veniturilor din cercetare dacă atare cercetare nu este întreprinsă în interes public ci în primul rând în beneficiul unei sau unor persoane particulare.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

Elementele de venit al unui rezident al unui stat contractant care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentului acord și care provin din celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 23

Evitarea dublei impuneri

1. Sub rezerva prevederilor legislației din Nigeria cu privire la acordarea drept credit asupra impozitului nigerian a impozitului plătit într-un teritoriu în afara Nigeriei (care nu va afecta principiul general aici inserat) :

a) impozitul român plătit conform legislației României și în conformitate cu acest acord, fie direct sau prin deducere, asupra profiturilor, venitului sau câștigurilor din capital din surse aflate în România (excluzând, în cazul unui dividend, impozitul plătit pentru profiturile din care este plătit dividendul) va fi acordat drept un credit asupra oricărui impozit nigerian calculat prin comparație cu același profit, venit sau câștig din capital, în legătură cu care s-a calculat impozitul român ;

b) în cazul unui dividend plătit de o societate care este rezident al României unei societăți care este rezident în Nigeria și care controlează direct sau indirect cel puțin 10 la sută din acțiunile societății plătitoare a dividendelor, creditul trebuie să ia în considerare (în plus față de orice impozit român pentru care creditul poate fi acordat conform prevederilor subparagrafului a) al acestui paragraf) impozitul român plătit de societate pentru profiturile din care asemenea dividend este plătit.

2. Când un rezident al României obține profituri, venituri sau câștiguri din capital care, potrivit prevederilor prezentului acord pot fi impuse în Nigeria, România va acorda ca o deducere din impozitul român asupra profiturilor, veniturilor și câștigurilor din capital o sumă egală cu impozitul plătit în Nigeria asupra acestor profituri, venituri sau câștiguri din capital, după caz. Asemenea deducere nu va depăși totuși acea parte a impozitului român care este corespunzătoare profiturilor, veniturilor sau câștigurilor din capital care pot fi impuse în Nigeria.

3. În sensul paragrafului 2 al acestui articol, impozitul plătit în Nigeria se consideră că include orice sumă care ar fi fost plătită sau plătită ca impozit nigerian pentru orice an dar care a fost acordat ca scutire sau deducere de impozit în acel an sau pentru orice perioadă din acel an.

ARTICOLUL 24

Nediscriminarea

1. Prin derogare de la prevederile art. 1, naționalii unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta la care naționalii acestui celălalt stat sunt sau pot fi supuși.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat care desfășoară aceleași activități.

3. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este deținut sau controlat în totalitate sau în parte, în mod direct sau indirect, de către unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant nici unei impuneri sau oricărei obligații în legătură cu aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile în legătură cu aceasta la care sunt sau pot fi supuse întreprinderile similare ale primului stat menționat.

4. Nici o prevedere cuprinză în prezentul articol nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde persoanelor fizice, care nu sunt rezidente în acel stat, oricare din deducerile, înlesnirile și reducerile de ordin fiscal cu caracter personal, care sunt acordate persoanelor fizice rezidente.

5. Prevederile prezentului articol se vor aplica prin derogare de la prevederile art. 2 impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 25

Procedura amiabilă

1. Când un rezident sau un național al unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu prezentul acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este, dacă cazul său intră sub incidența paragrafului 1 al art. 24, sau aceleia a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie să fie prezentat într-o perioadă de 5 ani de la

data comunicării impozitului din care rezultă o impozitare care nu este conformă cu prevederile acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu acordul.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea procedurii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acordului.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 26

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau a legislațiilor statelor contractante referitoare la impozitele supuse acordului în măsura în care impozitarea nu este contrară acordului. Schimbul de informații nu este limitat de dispozițiile art. 1. Orice informație primită de un stat contractant va fi tratată ca secret de aceeași manieră ca și informațiile obținute conform prevederilor legislației interne ale aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu calculul sau încasarea, aplicarea sau urmărirea cu privire la impozitele vizate de prezentul acord. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informațiile numai în aceste scopuri.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația :

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații sau practicii administrative a unuia sau a celuilalt stat contractant ;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii sale administrative normale sau a celor ale celuilalt stat contractant ;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional, un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 27

Funcționari diplomați și consulari

1. Nici o prevedere a acestui acord nu va afecta privilegiile fiscale de care beneficiază funcționarii diplomați sau consulari, în virtutea principiilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor acordurilor speciale.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al art. 4, o persoană fizică care este membru al unei misiuni diplomatice, consulare sau permanente a unui stat contractant care se află în celălalt stat contractant și care este subiect de impunere în acel celălalt stat numai dacă obține venituri din surse situate acolo nu se consideră că este rezident al celui celălalt stat.

ARTICOLUL 28

Intrare în vigoare

1. Guvernele statelor contractante își vor notifica unul altuia că au fost îndeplinite prevederile constituționale cerute pentru intrarea în vigoare a acordului.

2. Acordul va intra în vigoare în a treizecea zi după data ultimei notificări la care se referă paragraful 1 al acestui articol, iar prevederile sale își vor produce efectul :

- (i) în ce privește impozitul pe venit prevăzut prin stopaj la sursă și impozitul pe câștiguri din capital obținute de un nerezident, aferente venitului și câștigurilor din capital obținute pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care acordul a intrat în vigoare ;

Pentru Guvernul României,
Ambasadorul României,
Gheorghe Colț

- (ii) în ce privește celelalte impozite aferente venitului realizat în orice perioadă de bază începând pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care acordul a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 29

Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare până la denunțarea lui. Fiecare stat contractant poate să dea scris o notă de denunțare pe cale diplomatică cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic. În asemenea situație, acordul își va înceta aplicabilitatea :

- (i) în ce privește impozitul pe venit prevăzut prin stopaj la sursă și impozitul pe câștiguri din capital obținute de un nerezident, aferente venitului și câștigurilor din capital obținute pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare ;
- (ii) în ce privește celelalte impozite aferente venitului realizat în orice perioadă de bază începând pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Făcut la Abuja la 21 iulie 1992, în două exemplare originale în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

În cazul în care apare o divergență în interpretarea prevederilor prezentului acord, textul englez va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Federale Nigeria,
Ministrul finanțelor,
Alhaji Ahmadu Abubakar

P R O T O C O L

Astăzi, cu ocazia semnării Acordului de evitare a dublei impuneri și prevenire a evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile din capital, încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria, subsemnații au agreeat asupra următoarei prevederi care face parte integrantă din acord :

Referitor la *articolul 7* :

Se subînțelege că România își rezervă dreptul să impoziteze comisioanele provenind din România și plățile unui rezident al Nigeriei, în conformitate cu propria sa legislație internă.

Drept pentru care, subsemnații autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul protocol.

Pentru Guvernul României,
Ambasadorul României,
Gheorghe Colț

Făcut la Abuja la 21 iulie 1992, în două exemplare originale în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

În cazul în care apare o divergență în interpretarea prevederilor prezentului protocol, textul englez va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Federale Nigeria,
Ministrul finanțelor,
Alhaji Ahmadu Abubakar

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital, încheiat la Abuja la 21 iulie 1992

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri din capital, încheiat la Abuja la 21 iulie 1992, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 4 martie 1993.

Nr. 31.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind înființarea Comitetului Național Român pentru Deceniul Mondial al Dezvoltării Culturale

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se înființează Comitetul Național Român pentru Deceniul Mondial al Dezvoltării Culturale, organ guvernamental, cu personalitate juridică, cu sediul în București, având drept scop cooperarea și stimularea acțiunilor de transpunere, pe plan intern, a măsurilor luate la nivel internațional în cadrul Deceniului Mondial al Dezvoltării Culturale, păstrarea legăturilor cu organizațiile UNESCO, precum și cu comitetele naționale similare din alte țări.

Activitatea Comitetului Național Român se va desfășura în strânsă colaborare cu Comisia Națională a României pentru UNESCO, cu Ministerul Culturii și cu Ministerul Învățământului.

Art. 2. — Comitetul Național Român este condus de un președinte.

Se numește în funcția de președinte al Comitetului Național Român domnul academician Eugen Simion, ales de Conferința generală a UNESCO, membru în Comitetul Interguvernamental al Programului pentru Deceniul Mondial al Dezvoltării Culturale și vicepreședinte al acestui comitet pentru Europa II (Europa de Est).

Pentru activitatea desfășurată în cadrul Comitetului Național Român, președintele va primi un salariu lu-

nar, al cărui nivel va fi egal cu cel al funcției de secretar de stat.

Art. 3. — Din Comitetul Național Român fac parte 24 de membri desemnați, din rândul personalităților marcante din domeniile științei, culturii și artei, de către ministerele și instituțiile de cultură și educație prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Președintele va fi ajutat în realizarea activității Comitetului Național Român de doi consilieri desemnați de Ministerul Învățământului și de Ministerul Culturii din rândul personalului acestor ministere.

Consilierii beneficiază de o indemnizație lunară, care reprezintă 15% din salariul președintelui. Indemnizația se acordă consilierilor de către Comitetul Național Român în afara salariului pentru funcția de bază și indemnizația de conducere, după caz, primite de la ministerele prevăzute la alin. 1.

Comitetul Național Român dispune și de un post de referent de specialitate, salarizat potrivit Legii nr. 40/1991, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Comisia Națională a României pentru UNESCO va asigura serviciile administrativ-gospodărești și operațiunile financiare ale Comitetului Național Român.

Fondurile necesare pentru activitatea Comitetului Național Român și pentru deplasări la acțiuni ale Comitetului Interguvernamental al Programului pentru Deceniul Mondial al Dezvoltării Culturale se vor asi-

gura din bugetul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO, în limita creditelor bugetare ce se vor aproba Ministerului Învățământului, ca ordonator principal de credite.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :

Ministrul culturii,
Mihail Golu

Ministrul învățământului,
Liviu Maior

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleşcanu

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 11 martie 1993.

Nr. 97.

ANEXĂ

L I S T A

**instituțiilor care vor desemna membrii Comitetului Național Român
pentru Deceniul Mondial al Dezvoltării Culturale**

1. Academia Română	4. Comisia Națională a României pentru UNESCO
2. Ministerul Culturii	5. Fundația Culturală Română
3. Ministerul Învățământului	6. Uniunile de creație.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.